

5. RUKOUKSEN ERI MUODOT

Rukouksen eri muodoista voidaan luetella esimerkiksi anominen, kielillä rukoileminen, yhdessä rukoileminen, sopimusrukous, läpimurtorukous, strateginen rukous, uskon rukous, voiton julistus, ylistys, marssiminen ja tanssiminen, hengessä synnyttäminen sekä profeetallinen rukous ja julistaminen, joihin liittyvät myös profeetalliset teot.

Pääasia on, että menemme Herran eteen ja alamme rukoilla. Pyhä Henki vaikuttaa meissä ja erilaista rukousta syntyy spontaanisti tarpeen ja asian mukaan. On melko yhdentekevää, minkä nimisestä rukouksesta kulloinkin on kysymys, kunhan vain rukoilemme.

Rukouksesta on kuitenkin helpompaa opettaa, jos yksilöimme rukouksen eri muotoja ja tarkastelemme niitä sen pohjalta.

Luuk. 21:36: *”Valvokaa siis joka aika ja rukoilkaa...”*

Ef. 6:18: *”...rukoillen joka aika Hengessä...”*

1. Tess. 5:17: *”Rukoilkaa lakkaamatta.”*

Oikeastaan rukoileminen on sen seurausta, että elämme Jumalalle ja olemme läheisessä yhteydessä Häneen. Rukous syntyy tuolloin melkein itsestään ja on osa elämäntapaamme.

Käsitlemme seuraavaksi joitakin yllä luetelluista rukouksen muodoista ja tarkastelemme niitä paikkakunnan puolesta tapahtuvan esirukouksen näkökulmasta.

TIEDUSTELURUKOUS: JUMALAN TAHDON JA SUUNNITELMAN ETSIMINEN

Hab. 2:1: *”Minä seison vartiopaikallani, asetun varustukseen ja tähystän, nähdäkseni, mitä hän minulle puhuu, mitä hän valitukseeni vastaa.”*

Room. 8:26: *”Samoin myös Henki auttaa meidän heikkouttamme. Sillä me emme tiedä, mitä meidän pitää rukoileman, niinkuin rukoilla tulisi, mutta Henki itse rukoilee meidän puolestamme sanomattomilla huokauksilla.”*

Joh. 5:19: *”Niin Jeesus vastasi ja sanoi heille: ’Totisesti, totisesti minä sanon teille: Poika ei voi itsestänsä mitään tehdä, vaan ainoastaan sen, minkä hän näkee Isän tekevän; sillä mitä Isä tekee, sitä myös Poika samoin tekee.’”*

Rukoillessamme kaupunkimme puolesta emme ehkä aina ymmärrä, mistä milloinkin on viime kädessä kysymys, jotta osaisimme rukoilla oikein. Silloin asetumme varustukseemme etsimään Herraa kuten profeetta Habakuk, joka tähysti nähdäksseen, mitä Herra hänelle puhui. Kun menemme näin Jumalan eteen ja pyydämme Pyhää Henkeä auttamaan meitä ja alamme rukoilla kielillä etsien ja kuulostellen samalla hengessämme, Pyhä Henki alkaa näyttää meille asioita ja johtaa rukousta. Näin voimme etsiä Jumalan aikomuksia ja suunnitelmia eri asioiden suhteen, jotta ymmärtäisimme paremmin, miten rukoilla. Hän on luvannut, että etsivä löytää. Hän on myös valinnut esirukoilijat tuntemaan Hänen tahtonsa, jotta voisimme palvella Häntä.

Tiedustelurukous ja vartiopaikalle asettuminen varta vasten Herraa etsimään ei välttämättä ole jokapäiväinen tapamme rukoilla. Se on hieman harvinaisempi ja tapahtuu silloin, kun tekeillä on jotakin erityistä liittyen omaan elämäämme tai asioihin, joiden puolesta rukoilemme. Voimme rukoilla päivittäin jo tietäen, mitä tulee rukoilla. Habakukista sanottiin, että hän asettui Herran eteen kuulemaan, mitä Herra hänelle vastaisi. Tiedustelurukous tulee kysymykseen esimerkiksi silloin, kun meidän on tehtävä jokin päätös tai kun Herra on antamassa meille uutta ilmestystietoa jostakin asiasta. Koemme sen tarpeena etsiä Herraa saadaksemme tietää Häneltä jotakin, minkä voimme aistia hengessämme. Tiedustelurukous on asettumista Hengessä odottamaan aktiivisesti Herraa.

STRATEGINEN RUKOUS

Kutsun strategiseksi rukoukseksi esirukousta, jossa edetään vaiheittain pitkäköön ajan kuluessa lopullisen päämäärän saavuttamiseksi. Jumala antaa meille strategian kaupunkimme voittamiseksi, kun etsimme Häntä. Rukoilemme Pyhän Hengen johtamina vaihe vaiheelta edeten, käsitellen asian kerrallaan sen mukaan kuin Hän näyttää.

Strategisessa rukouksessa on tärkeää päämäärätietoisuus ja fokuksen säilyttäminen pitkiäkin aikoja. Strateginen rukous voi sisältää monenlaisia jaksoja, joihin liittyy myös erilaisia vihollisen hyökkäyksiä ja vastustusta. On kuitenkin pidettävä jatkuvasti selkeänä mielessä, mitä Herra on tekemässä, ja tarkattava, miten Pyhä Henki johtaa eteenpäin. Jumala kehotti Habakukia piirtämään näyn niin selvästi, että sen näki juostessakin lukea. Tästä strategisessa rukouksessa on kysymys. Se vaatii määrätietoisuutta, kärsivällisyyttä ja sitoutumista niiltä, jotka jakavat näyn ja ovat antautuneet Herran palvelukseen rukoilemaan näyn toteutumista.

Jeesus sanoi, että palvelijoilta vaaditaan ennen kaikkea uskollisuutta. Samoin Raamattu ilmoittaa, että kestävyydellämme saamme omaksemme Jumalan lupaukset – myös Hänen antamaansa näkyyn liittyen.

Kaupungin puolesta rukoiltaessa strategisen esirukouksen vaihteita voivat olla ylistys ja palvonta, anominen, tiedustelurukous, hengellinen kartoitus, hengellinen sodankäynti, uskon rukous, profeetallinen julistus sekä kiitos ja ylistys. Strategiseen rukoukseen voi kuulua myös murhetta kaupungin puolesta. Joskus voimme joutua kokemaan niin raskaasti Pyhän Hengen vastustamisen ja rikkomukset Jumalaa kohtaan, että saatamme jopa sekoittaa tällaisen murheen masennukseen. Ihmettelemme, miten olemme niin masentuneita, emmekä ehkä huomaa, että murhe esirukouksessa ja paikkakunnan synty painavat meitä niin kovasti, että se tuntuu olemuksessamme pitkiäkin aikoja, eikä vain silloin kun rukoilemme.

Pidän strategisesta rukouksesta, sillä sen kautta saamme nähdä, kuinka Jumala muuttaa rukoustemme kautta suuriakin asioita ja kokonaisuuksia, kuten kaupunkeja ja kansoja. On mahtavaa rukoilla yhdessä ja jakaa kokemuksia taisteluista, vaikeuksista ja voitoista yhteisellä rintamalla. Siinä on suuri voima, kun voimme yhdessä etsiä Herralta strategiaa ja neuvotella eri mahdollisuuksista.

Strategisessa rukouksessa on hyvä pitää kirjaa siitä, mitä Herra on puhunut ja mitä rukousvastauksia on jo tullut. Pyhän Hengen antamalla armolahjoilla on suuri merkitys: voimme

saada näyn, tiedon sanat, viisauden sanat tai muuta, millä voi olla merkitystä prosessin myöhemmässä vaiheessa. Jumala voi toisinaan antaa jonkin teeman tai sanan, joka toistuu pitkin prosessia kuin maamerkki ja viestittää, että olemme rukouksessamme ja uskon toiminnan askelissamme oikealla tiellä.

ENNALLEEN ASETTAMINEN RUKOUKSESSA: ELIAAN HENKI

Esirukouksen palvelutehtävässä rukoilemme, että Jumalan tahto tapahtuisi myös maan päällä, niin kuin taivaassa. Jeesus puhui palvelemisesta Elian hengessä ja asioiden asettamisesta ennalleen eli kohdalleen, Jumalan taivaallisen tahdon mukaisiksi.

Mitä Raamattu sanoo ennalleen asettamisesta?

Apt. 3:21: "Taivaan piti omistaman hänet niihin aikoihin asti, jolloin kaikki jälleen kohdallensa asetetaan, mistä Jumala on ikiajoista saakka puhunut pyhän profeettainsa suun kautta."

Ef. 1:10: "...siitä armotaloudesta, minkä hän aikojen täytyessä aikoi toteuttaa, – oli yhdistävä Kristuksessa yhdeksi kaikki, mitä on taivaissa ja mitä on maan päällä."

Matt. 17:11–13: "Jeesus vastasi ja sanoi: 'Elias tosin tulee ja asettaa kaikki kohdalleen. Mutta minä sanon teille, että Elias on jo tullut. Mutta he eivät tunteneet häntä, vaan tekivät hänelle, mitä tahtoivat. Samoin myös Ihmisen Poika saa kärsiä heiltä.' Silloin opetuslapset ymmärsivät hänen puhuneen heille Johannes Kastajasta."

Viime mainitussa kohdassa Jeesus sanoo Johannes Kastajan kuoltua, että Elia tosin tulee ja asettaa kaikki kohdalleen. Samalla Hän toteaa, että Elia oli jo tullut Johannes Kastajassa, mutta ihmiset eivät tunteneet häntä vaan tappoivat hänet. Elia siis tulee vielä Johannes Kastajan jälkeinkin. Se tarkoittaa meitä, lopun ajan seurakuntaa ja erityisesti esirukoilijoita ja profeetallisissa kutsussa toimivia Jumalan palvelijoita. Me asetamme asioita kohdalleen sekä rukouksessa että julistamalla parannuksen teon välttämättömyyttä valmistautuessamme Jeesuksen toiseen tulemiseen. Kristuksen morsiamen on laittauduttava valmiiksi Herran tuloon. Myös kansojen on tehtävä parannus, sillä aika lähenee loppuaan. Elian hengessä toimiminen on suurelta osin juuri parannukseen kutsumista.

Elia hengessä meidät, esirukoilijat, on kutsuttu valmistamaan Herralle kansa, oma kansamme ja oma kaupunkimme.

Mal. 4:5–6: "Katso, minä lähetän teille profeetta Elia, ennenkuin tulee Herran päivä, se suuri ja peljättävä. Ja hän on kääntävä jälleen isien sydämet lasten puoleen ja lasten sydämet heidän isiensä puoleen, etten minä tulisi ja löisi maata, vihkisi sitä tuhon omaksi."

Luuk. 1:16–17: "Ja hän kääntää monta Israelin lapsista Herran, heidän Jumalansa, tykö. Ja hän käy hänen edellään Eliaan hengessä ja voimassa, kääntääksensä isien sydämet lasten puoleen ja tottelemattomat vanhurskasten mielenlaatuun, näin Herralle toimittaaksensa valmistetun kansan."

Elia hengessä valmistamme Herralle tietä saapua sekä seurakuntaansa että kaupunkeihin ja kansoihin. Teemme tiet tasaisiksi nostamalla laaksot ja laskemalla vuoret sekä keräämällä kivet ja

poistamalla esteet. Kaiken ylpeän on painuttava alas. "Eliat" rouhivat vuoret kuin terävähampaaiset puimaäkeet ja heittävät akanat tuuleen. Alas painetut he nostavat rohkaisun ja lohdutuksen sanalla. On tullut myös aika poimia heitetyt kivet ja pyytää anteeksi. Elian hengessä paljastuvat tehdyt vääryydet ja palvelijoiden pahoinpitelyt. Kaikki esteet on poistettava Kuninkaan tieltä, kaiken on oltava valmista Hänen saapumiselleen ja ilmestymiselleen keskelläme!

Elian hengessä voimme nähdä Jumalan tahdon mukaisen asioiden tilan, ja esirukouksessa ja hengellisessä sodankäynnissä taistelemme asioiden saattamiseksi oikealle tolalleen. Raivaamme esteet ja tasoitamme tien. Jokainen, joka palvelee Elian hengessä ja voitellussa tietää, mitä se merkitsee. Voimme helposti nähdä, missä on kapinaa ja tottelemattomuutta Jumalaa ja Hänen järjestystään vastaan. Hengessämme alkaa välittömästi Pyhän Hengen vaikuttamana esirukous asiantilan korjaamiseksi. Usein tähän liittyy sanallistakin asioihin puuttumista. Näissä tilanteissa ei ole aina helppo toimia. Jeesus valmisti Isänsä huonetta ennalleen rukoushuoneeksi tekemällä nuoranpätkistä ruoskan ja ajamalla kaupustelijat ulos temppeleistä!

Mark. 1:2–3: *"Niinkuin on kirjoitettuna profeetta Esaiaan kirjassa: 'Katso, minä lähetän enkelini sinun edelläsi, ja hän on valmistava sinun tiesi'. 'Huutavan ääni kuuluu erämaassa: Valmistakaa Herralle tie, tehkää polut hänelle tasaisiksi'."*

Mal. 3:1: *"Katso, minä lähetän sanansaattajani, ja hän on valmistava tien minun eteeni. Ja äkisti on tuleva temppeleinsä Herra, jota te etsitte, ja liiton enkeli, jota te halajatte. Katso, hän tulee, sanoo Herra Sebaot."*

Herra ilmoitti jo joitakin vuosia sitten, että Hän tulee ilmestymään maassamme ja käski valmistaa tien tasaiseksi Hänen tulla. Kun kuningas tulee johonkin maahan, hänen ei tarvitse raivata tietään viidakon läpi tai väistellä kiviläjiä ja sorakasoja. Hänelle on valmistettu suora ja tasainen tie, jolta kaikki esteet on raivattu pois, ja on vieläpä levitetty punainen matto Hänen eteensä. Suomessa valmistetaan tietä Herralle Jeesukselle saapua maahamme. Meidän jokaisen on osallistuttava siihen oman talomme osalta, seurakunnassamme ja omalla paikkakunnallamme. On pyydettävä ja annettava anteeksi. On laitettava pois ylpeys ja itsensä korottaminen, samoin pelko ja alemmuudentunne.

Herra on myös puhunut Suomen osasta kansainvälisissä kristillisissä yhteyksissä. Hän sanoi, ettemme ole vielä siinä tilassa, että täyttäisimme meille kuuluvat, ennalta valmistetut vastuut ja asemat. Herra sanoi, että maassamme on yhä sortamatta vuosisatoja vanhoja vihollisen linnoituksia, ja ne estävät Suomen uskovia ja hengellisiä johtajia nousemasta heille kuuluvaan osaan kansainvälisissä yhteyksissä. Maassamme, myös seurakunnassa, on vaikuttanut sekä lisebelin että kuoleman henki.

Herra muistutti minua eräällä tietyömaalla näkemistäni kahdesta suuresta kivenjätkälestä. Nuo kivenjätkäleet kiinnittivät huomioni, koska ne olivat valtavan suuret ja koska molemmat olivat täynnä punaisia dynamiittipötköjä. Kivet aiottiin räjäyttää kappaleiksi ja korjata pois tieltä. Halleluja! Herra näytti, että toinen oli lisebelin ja toinen kuoleman hengen este.

lisebel on aiheuttanut kateutta, vihaa, kontrollia, pelkoa, uskonnollisuutta ja ylpeyttä. Kuoleman henki taas on aiheuttanut väsymystä, lannistuneisuutta, passiivisuutta, masennusta, vetäytymistä, penseyttä ja liikkumattomuutta. Ehkä suurimpina esteinä ovat olleet uskonnollisuus, ylpeys ja

passiivisuus. Nyt Herra aikoo vapauttaa meidät niistä! Nämä ennalta asetetut dynamiittipötköt räjähtävät yksi toisensa perään ja tasoittavat tien Herralle. Vihdoin saamme nousta vapaina ja loistaa Herran kirkkautta, missä sitten olemmekin, ja täyttää paikkamme kansojen joukossa.

KIELILLÄ RUKOILEMINEN

Ensimmäisen Korinttolaiskirjeen 14. luvussa Paavali opettaa, että meidän on rukoiltava sekä ymmärryksellämme että hengellämme. Silloinkin, kun rukoilemme ymmärryksellämme, voimme rukoilla Pyhän Hengen vaikutuksen mukaan. Varsinkin yhdessä rukoiltaessa on aina rukoiltava myös ymmärryksellä ja ymmärrettävällä kielellä, jotta jokainen paikalla oleva tietää, mitä rukoillaan. Tämän lisäksi on rukoiltava myös kielillä. Rukoilemme tällöin Hengessä, koska henkemme on yhtynyt Pyhään Henkeen uudestisyntymisessämme: ”Mutta joka yhtyy Herraan, on yksi henki hänen kanssaan” (1. Kor. 6:17).

Kun rukoilemme kielillä puhuen, ymmärryksemme ei puutu rukoukseen lainkaan. Tällöin puhumme salaisuuksia hengessä, niin kuin Raamattu sanoo. Rukouksemme on silloin Pyhän Hengen puhetta ja esirukousta. Kun rukoilemme kielillä, Pyhä Henki voi kuitenkin antaa henkeemme ymmärrystä siitä, mitä rukoilemme.

Kielillä rukoileminen on esirukoilijalle erittäin tärkeä armoitus. Pyydä itsellesi kielillä puhumisen armolahjaa! Hengessä rukoillessamme emme rajoitu omaan ymmärrykseemme, vaan Pyhä Henki saa vapaasti rukoilla kauttamme. Meidän tulisi antautua rukoilemaan kielillä kiirehtimättä. Silloin Pyhä Henki voi auttaa meitä korvaamattomalla tavalla, kun toimitamme esirukouspalvelua asioissa, jotka Herra on antanut meille rukouksessa hoidettaviksi. Rukoile asiaa ensin ymmärrykselläsi, sen mukaan kuin Pyhä Henki johtaa, ja rukoile sitten kielillä niin pitkään kuin Hän vaikuttaa. Kun antaudut kielillä rukoillessasi täysin Pyhän Hengen vaikutukseen hengessäsi, voit olla varma, että asia etenee huomattavasti paremmin kuin sitä miettimällä tai ymmärryksellä rukoilemalla.

Paavali sanoi rukoilevansa kielillä enemmän kuin kukaan (1. Kor. 14:18). Paavalilla oli myös paljon ilmestystietoa Herralta. Paavalin rukoillessa salaisuuksia hengessä kielillä (1. Kor. 14:2) hänen henkensä oli virittynyt Herran yhteyteen. Tällöin Pyhä Henki puhui Jumalan salaisuuksia Paavalin hengessä. Paavalin henki pääsi näin osalliseksi sellaisesta, mikä ymmärryksellä rukoiltaessa ei olisi ollut mahdollista, ja Jumalan oli mahdollista antaa Paavalille ilmestystä yli normaalin vastaanottokyvyn.

Meidänkin on mahdollista virittää henkemme Jumalan aaltopituudelle rukoilemalla paljon kielillä. Näin pääsemme osallisiksi Jumalan salaisuuksien taloudenhoidosta paljon enemmän kuin muuten. Älkäämme väheksykö tätä ihmeellistä lahjaa siitä syystä, ettemme järjellämme ymmärrä, mitä puhumme. Jumalan asioissa emme koskaan selviä pelkästään järjellämme tai ymmärryksellämme.

Meidän tulisi rukoilla kielillä paljon myös oman rakentumisemme vuoksi. Juudaan kirjeessä, jakeissa 20–21, sanotaan kielillä rukoilemisesta eli Pyhässä Hengessä rukoilemisesta näin: ”Mutta te, rakkaani, rakentakaa itseänne pyhimmän uskonne perustukselle, rukoilkaa Pyhässä Hengessä ja pysyttäkää niin itsenne Jumalan rakkaudessa, odottaessanne meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen laupeutta iankaikkiseksi elämäksi.”

Kielillä rukoilemalla me siis myös pysytämme itsemme Jumalan rakkaudessa. Tämä Juudaan kirjeen sana, samoin kuin Korinttolaiskirjeen sana ”Kielillä puhuva rakentaa itseään” (1. Kor. 14:4), välittää hyvin merkittävää tietoa Jumalalta: Pyhässä Hengessä rukoilemalla rakennamme itseämme pyhimmän uskomme perustukselle. Sehän on ensiarvoisen tärkeää! Olemmeko todella ymmärtäneet, mitä kielillä rukoileminen meissä vaikuttaa? Rukoilemalla kielillä pysytämme itsemme kaiken lisäksi Jumalan rakkaudessa! Uskon, että meidän tulisi ottaa mallia Paavalista ja rukoilla paljon enemmän kielillä, kun olemme omassa rukouuskammiossamme ja rukoilemme omia asioitamme Herran edessä. Sen sijaan, että ruikutamme ja valitamme Hänelle milloin mistäkin, meidän tulisi, sen jälkeen kun olemme tehneet asiamme Hänelle tiettäväksi rukoilemalla ymmärryksellämme, rukoilla kielillä niin pitkään että vapaudumme, saamme rauhan ja rakennumme. Silloin myös toivo ja usko pääsevät vaikuttamaan meissä, ja alamme kiittää Häntä avusta ja voitosta. Näin pysytämme itsemme Jumalan rakkaudessa, koska näemme ja koemme Hänet sellaisena kuin Hän on: rakastavana ja halukkaana sekä kyvykkäänä auttamaan. Voimme vaeltaa luottamuksessa Häneen, uskoen Hänen rakkauteensa.

Myös yhdessä rukoiltaessa on ymmärryksellä rukoilemisen lisäksi rukoiltava Pyhässä Hengessä. Olemme samassa Hengessä kastetut, ja yksi ja sama Henki vaikuttaa meissä kielillä rukoilemisen, vaikka kielemme olisivatkin erilaiset. Kun olemme rukoilleet asian puolesta ensin ymmärryksellä, niin että jokainen tietää, mistä on kysymys, jatkamme rukousta kielillä. Yhdessä ääneen kielillä rukoiltaessa muodostuu joskus oikea pauhu. Siinä on kuitenkin Jumalan järjestys, kun jokainen rukoilee Pyhän Hengen vaikutuksen mukaan voitelussa, joka kullakin on Häneltä. Hän on orkesterin johtaja, joka johtaa yhteistä rukousta tahtonsa ja taivaallisten tarkoitustensa mukaan. Tällaisessa rukouksessa voimme tuntea Pyhän Hengen voiman ja tiedämme, että sen vaikutus hengen maailmoissa on suuri. Yhdessä ääneen kielillä rukoileminen on rukouksen muodoista voimakkaimpia. Sitä vihollinen pelkää, ja se onkin yrittänyt kaikkensa estääkseen meitä tekemästä sitä.

Miten vihollinen on estänyt uskovia rukoilemasta yhdessä kielillä? Valitettavasti käyttämällä juuri Ensimmäistä Korinttolaiskirjettä, jossa Paavali opettaa näistä asioista. Vihollinen on nimittäin vääntänyt tätä Paavalin kirjoitusta, jossa hän puhuu koko seurakunnan kokouksista, tarkoittamaan kaikkia seurakuntalaisten ja uskovien kokoontumisia: *”Jos nyt koko seurakunta kokoontuisi yhteen ja kaikki siellä puhuisivat kielillä ja sinne tulisi opetuksesta tai uskosta osattomia, eivätkö he sanoisi teidän olevan järjiltänne?”... ”Jos kielillä puhutaan, niin puhukoon kullakin kertaa vain kaksi tai enintään kolme, ja yksi kerrallaan, ja yksi selittääkään”* (1. Kor. 14:23, 27).

Paavali kuitenkin puhuu seurakunnan yleisistä kokouksista, joihin koko seurakunta kokoontuu kuulemaan Jumalan Sanan opetusta. Niissä tulee toimia jumalanpalveluksen kulun mukaan, esimerkiksi kuunnella saarnaa ja opetusta keskeyttämättä sitä kielillä puhumisella. Vain silloin, jos Herra antaa seurakunnalle sanan kielillä puhumisen ja selittämisen kautta, voidaan puhua kielillä, ja tietenkin yksi kerrallaan, että puhe voidaan myös selittää.

Rukousskokouksissa on siis hyvä rukoilla yhdessä kielillä, mutta sielläkin, jos Pyhä Henki puhuu kielten ja selittämisen kautta, muut ovat hiljaa ja kuuntelevat kielillä puhujaa ja selittäjää. Eri seurakunnilla ja uskovien yhteisöillä on rukousskokousten suhteen erilaisia käytäntöjä. Rukousta voi johtaa siihen nimetty henkilö, ja kun johtaja on rukoillut asian ymmärryksellä, niin että kaikki ovat sen kuulleet, rukoukseen yhdytään myös kielillä ääneen rukoillen. Jos johtaja itse ei rukoile

lainkaan kielillä, tulisi silti uskaltaa rukoilla vapaasti Pyhän Hengen vaikutuksen mukaan. Rukouskokouksiinhan tullaan juuri rukoilemaan. Älkäämme antako enää vihollisen estää meitä tottelemasta rohkeasti Pyhää Henkeä. Jumala sanoo Sanassaan, että yksi ajaa pois kymmenen ja kaksi kymmenentuhatta. Olkaamme siis tehokkaita ja antautukaamme tosissamme rukoilemaan.

Myös koko seurakunnan yleisissä jumalanpalveluskokouksissa voidaan rukoilla yhdessä kielillä esimerkiksi alkurukouksen yhteydessä tai kokouksen muussakin vaiheessa, jos paimen tai puhuja siihen erikseen kehottaa. Joskus kokous voi olla niin vihollisen sitoma, että puhuja kokee tarvitsevänsä tällaista rukousta Pyhässä Hengessä ilmapiirin vapauttamiseksi voidakseen vapaasti jakaa sanan, jonka Herra on antanut. Myös saarnan jälkeen voi olla tilanne, jolloin Herra haluaa tehdä jotakin, mutta tilanteen vapauttamiseksi tarvitaan seurakunnan yhteistä rukousta Hengessä.

On hyvä erottaa toisistaan kielillä puhumisen kaksi eri tarkoitusta. Toinen on kielillä rukoileminen, jolloin kielillä puhumisen suunta on meistä Jumalaan päin. Kielillä puhuminen on tällöin selkeästi rukoilemista, anomista tai etsimistä, ja hengellisen sodankäynnin tapauksessa hyökkäystä tai vihollisen vastustamista. Se voi myös olla rukouksessa tapahtuvaa julistusta kielillä, jolloin se tulee auktoriteetilla, ja koemme siinä Pyhän Hengen erityistä voimaa. Uskon, että tuolloin Pyhä Henki laittaa vihollista jossakin asiassa aisoihin eli ”lukee sille lakia.” Toinen kielillä puhumisen suunta on Jumalasta meihin päin, jolloin siihen tulee myös selitys. Tällöin kielillä puhuminen kuulostaa aivan erilaiselta kuin kielillä rukoileminen. Silloin kun kielillä puhutaan Jumalan antama sanoma seurakunnalle, siinä on tietty Jumalan ilmestymisen tuntu, joka saa paikalla olevat vaistomaisesti hiljentymään kuuntelemaan. Näin tapahtuu myös, vaikka olisimme juuri rukoilemassa yhdessä ja Herra antaisikin sanoman kesken yhteisen rukouksen. On hyvä oppia erottamaan kielillä puhuminen kielillä rukoilemisesta, niin että ymmärrämme hiljentyä silloin, kun Herra antaa sanoman. Valitettavasti henkilö, jolla on selittämisen lahja, ei aina uskalla tuoda esiin Pyhän Hengen antamaa selitystä. Meidän tulisi rohkaistua tottelemaan Pyhän Hengen vaikutusta. Siten myös saamme kokemusta ja vahvistumme lahjojemme käytössä.

SOPIMUSRUKOUS

Kun varmistumme yhdessä jostakin asiasta, voimme sopia keskenämme, että anomme sitä Isältä. Herramme Jeesus Kristus on antanut erityisen lupauksen tällaisesta anomuksesta: *”Vielä minä sanon teille: jos kaksi teistä maan päällä keskenään sopii mistä asiasta tahansa, että he sitä anovat, niin he saavat sen minun Isältäni, joka on taivaissa. Sillä missä kaksi tahi kolme on kokoontunut minun nimeeni, siinä minä olen heidän keskellensä”* (Matt. 18:19–20).

Tämä on sinänsä mielenkiintoinen lupaus Herralta. Se kuvastaa mielestäni Hänen rakkauttaan meitä kohtaan. Hän tuntuu aivan kuin rohkaisevan meitä anomaan Isältä sitä, mitä tarvitsemme. Eikä pelkästään sitä, mitä tarvitsemme, vaan myös sitä, mitä haluamme. Hän sanoo: mistä asiasta tahansa. Hän painottaa, että Isä rakastaa meitä ja tahtoo antaa, mitä ikinä haluammekin. Lisäksi Hän painottaa, että Hänen kauttaan meillä on tällainen mielisuosio Isän edessä: Sillä... minä olen heidän keskellensä. On turvallista olla yhdessä koolla Herran Jeesuksen kanssa ja anoa Isältä sitä, minkä saamisen koemme tärkeäksi, olipa se paikkakuntamme tarpeita tai jotakin, mitä itse tarvitsemme.

Voisimme käyttää sopimusrukousta paljon nykyistä enemmän. Melko harvoin sitä kuulee käytettävän, vaikka olemme usein koolla Herramme nimessä. Heittäytykäämme suhteessa taivaalliseen Isäämme lapsen asemaan, jossa voimme ja uskallamme ottaa vastaan Isän rakkautta ja huolenpitoa sylin täydeltä luottavaisin sydämin.

YHTEINEN RUKOUS

Yhteinen rukous on avainasemassa, kun haluamme Herran ilmestyvän paikkakunnallamme siinä määrin, että syntyy läpimurto ja herätys. Yhdessä on kuitenkin huomattavasti vaikeampi rukoilla kuin yksin, varsinkin silloin, kun yhteiseen esirukoukseen kootaan uskovia kaikista seurakunnista ja ryhmistä. Meillä saattaa olla erilaisia käytäntöjä eri seurakunnissa, emmekä tunne toisiamme. Uskovien yksimielinen, harras rukous on kuitenkin hyvin voimallinen. Meillä on sama Herra ja sama Henki, joka auttaa meitä, niin että voimme rukoilla yhdessä.

Yksimielisyys on avain rukouksessa, ja siksi vihollinen pyrkiikin monin keinoin estämään sen syntymistä ruokkimalla kaikenlaista ennakkoluuloisuutta ja varauksellisuutta uskovien keskuudessa. Meidän on tästä syystä tunnettava vihollisen juonet ja pysyttävä uskollisesti totuudessa ja Herran opetuksessa yhteydestä ja yksimielisyydestä. Herra ei varmaankaan tarkoittanut vain kunkin seurakunnan sisäistä yhteyttä ja yksimielisyyttä, kun Hän puhui opetuslapsille. Me olemme yhtä ruumista Kristuksessa, ja Hän puhui ruumiinsa yhteydestä ja yhdessä toimimisesta yli seurakuntarajojen silloin, kun sitä tarvitaan. Kaupungin valloittaminen on juuri sellaista toimintaa, jossa tarvitaan kaikkia paikkakunnan uskovia ja ennen kaikkea paimenia ja muita Herran palvelijoita.

Apostolien teot kertoo ensimmäisistä opetuslapsista ja heidän keskinäisestä yhteydestään. Tiedämme, että heidän kauttaan tapahtui voimallisia tunnustekoja Jumalan nimen kirkastamiseksi ja todistukseksi uskosta osattomille. Jumala lisäsi heidän joukkoaan päivittäin uusilla uskoviilla. *Apt. 1:14: "Nämä kaikki pysyivät yksimielisesti rukouksessa vaimojen kanssa ja Marian, Jeesuksen äidin, kanssa ja Jeesuksen veljien kanssa."*

Apt. 2:42: "Ja he pysyivät apostolien opetuksessa ja keskinäisessä yhteydessä ja leivän murtamisessa ja rukouksissa."

Apt. 4:31: "Ja kun he olivat rukoilleet, vapisi se paikka, jossa he olivat koolla, ja he tulivat kaikki Pyhällä Hengellä täytetyiksi ja puhuivat Jumalan sanaa rohkeasti."

On selvää, että jatkuvassa yhteydessä, opetuksessa, leivän murtamisessa ja rukouksissa pysymme kukin omassa seurakunnassamme. Yllä olevista raamatunkohdista näemme, mikä vaikutus on tällaisella yhteydellä ja yksimielisyydellä. Kun uskovat rukoilivat, vapisi se paikka, jossa he olivat koolla. On käytännössä tarkoituksenmukaista, että paikkakunnalla on useita seurakuntia. Pyhä Henki voi johdattaa jokaisen siihen seurakuntaan, joka hänelle parhaiten sopii ja jossa Jumala voi häntä parhaiten valmistaa tarkoituksiinsa. Haluan tässä painottaa sitä, että mikäli vaellamme valkeudessa ja rakkaudessa Herran yhteydessä, meillä on yhteys myös muihin seurakuntiin. Meidän tulee tietoisesti varjella tätä koko paikkakunnan laajuista uskovien ja seurakuntien yhteyttä. Emme saa kuunnella vihollista, kun se yrittää antaa väärää todistusta toisten seurakuntien uskovista ja Herran palvelijoista. Meidän on valvottava itseämme ja toisiamme, että

säilytämme rakkauden yli seurakuntarajojen. Jos onnistumme siinä, Herran on helppo koota meidät kaupunginlaajuiseen esirukoukseen. Silloin voimme rukoilla yksimielisinä ja myös paikka, jossa olemme koolla, voi vapista, vaikka se ei olisikaan meidän seurakuntamme!

Kun antaudumme rukoilemaan Pyhän Hengen johtamina yksimielisesti, yhtenä ruumiina, tapahtuu ihmeitä. *”Olemme kaikki yhdessä Hengessä kastetut yhdeksi ruumiiksi...”* (1. Kor. 12:13). Jeesus rukoili Isää: *”Että he kaikki olisivat yhtä...”* (Joh. 17:21). Sillä olisi valtava hengellinen merkitys, jos voisimme nöyryyä toistemme yhteyteen. Kun ihmiset päättivät yhdessä rakentaa taivaaseen ulottuvan Baabelin tornin, Jumala sanoi, ettei mikään olisi heille mahdotonta heidän yksimielisyytensä vuoksi. Siksi Hän sekoitti heidän kielensä, etteivät he enää puhuneet samaa kieltä eivätkä voineet toimia samanlaisessa yksimielisyydessä. Tästä voimme päätellä, kuinka paljon me uskovat voisimme saada aikaan Pyhän Hengen johtamina, jos puhuisimme samaa uskon, yhteyden ja kunnioittamisen kieltä ja toimisimme samassa Hengessä, jonka olemme Isältä saaneet.

Miksi meidän sitten on vaikea rukoilla yhdessä? Siksi, että etsimme kukin omaamme, emmekä sitä, mikä on Jumalan. Tahtoisimme jokainen rukoilla oman mieleemme mukaan ja itse tärkeinä pitämienne asioiden puolesta, ja vielä niin kuin olemme aina tottuneet. Jeesus sanoi, ettei Hän tullut maan päälle tekemään omaa tahtoaan vaan Isän tahdon. Näin on meidänkin kohdallamme. Jos luovumme oman päämme pitämisestä ja antaudumme kaikki Pyhän Hengen johtoon, rukouksestamme tulee väkisinkin yksimielinen ja voimakas.

Mistä sitten tiedämme, kenen kautta Pyhä Henki johtaa rukousta ja mikä on Pyhän Hengen antama rukousaihe? Tiedämme sen, kun antaudumme tottelemaan Häntä. Mikäli rukousryhmälle tai rukouskokoukselle on määrätty johtaja, Pyhä Henki johtaa rukousta hänen kauttaan. Johtajat tuleekin valita Herran tahdon mukaan. Tästä on Raamatussa vaikuttava esimerkki, kun opetuslapset valitsivat uutta apostolia kahdesta ehdokkaasta Juudaksen vilpistyttyä pois. He eivät alkaneet neuvotella asiasta, vaan heittivät mielummin arpaa ja pyysivät Herraa näin ilmaisemaan valintansa, kun eivät muutoin tienneet Herran tahtoa. Tämä osoittaa, että he olivat suostuneet Herran johdatukseen eivätkä omiin valintoihinsa.

Rukousryhmän yksimielistä yhteistä rukousta voisi kuvailla korkeaksi yhtenäiseksi kaareksi. Aloitamme yhdessä ylistäen ja kiittäen Jumalaa. Sen jälkeen rukoilemme esirukousaiheiden puolesta sen mukaan kuin Pyhä Henki johtaa ryhmän johtajan kautta, tai jos ryhmällä ei ole johtajaa, vapaasti sen mukaan kuin Pyhä Henki kunkin henkilön kautta vaikuttaa. Pääasia on, ettemme mieti omia rukousaiheitamme vaan antaudumme täysin sydämin rukoilemaan esillä olevan aiheen puolesta. Näin rukoilemme yhdessä jokaisen aiheen puolesta, jonka Pyhä Henki nostaa esiin. Meidän ei pidä myöskään kiirehtiä seuraavaan aiheeseen liian aikaisin. On tärkeää, että jokainen asia rukoillaan loppuun asti sen mukaan, kuin Henki vaikuttaa. On hyvä rukoilla yhdessä kielillä sen jälkeen, kun asiaa on rukoiltu ymmärryksellä. Kun kaikkien aiheiden puolesta on rukoiltu, kiitämme yhdessä Herraa rukousvastauksista ja iloitsemme Hänen uskollisuudestaan. Tästä muodostuu korkea kaari, jolla on yhteinen alku ja yhteinen loppu.

Olen joskus ollut mukana rukouskokouksissa, joissa jokainen on vuorotellen mennyt Herran eteen kiittämään Häntä, sen jälkeen rukoillut rukousaiheensa ja päättänyt jälleen kiitokseen ja ylistykseen. Tästä muodostuu useita matalia kaaria, joista kullakin on oma alkunsa ja loppunsa. Tämä kaari ei koskaan nouse korkealle, koska rukousaiheisiin ei yhdytä yksimielisesti, vaan

jokainen miettii omia aiheitaan ja keskittyy niihin. Erikseen rukoilemalla etenemme matalalla kuin etana, mutta yhdessä pääsemme korkealle kuin kotka!

1. Kor. 12:13: *"Sillä me olemme kaikki yhdessä Hengessä kastetut yhdeksi ruumiiksi..."*

Apt. 4:24: *"...he yksimielisesti korottivat äänensä Jumalan puoleen..."*

Joh. 17:21: *"...että he kaikki olisivat yhtä..."*

Yhteys ja yksimielinen rukous on meille vaikeaa siksi, ettemme ole halunneet kuolla itsellemme ja meillä on yhä kaikenlaisia omia mielipiteitä ja kannanottoja. Herra haluaa meidän kasvavan aikuisuuteen, niin että mielellämme antaudumme sen henkilön johdon alle, jonka Herra on kuhunkin tehtävään valinnut, ja suostumme Pyhän Hengen johtoon hänen kauttaan. Tähän suostuttuamme voimme kaikki rukoilla vapaasti Pyhän Hengen vaikutuksen mukaan sydämemme pohjasta ja täydestä voimastamme. Siinä vasta löydämme vapauden, kun olemme löytäneet oman paikkamme ja Jumalan järjestyksen yhdessä rukoilemiselle.

Olen saanut olla pari vuotta mukana seurakunnassa, jossa oli herätys. Tämä tapahtui Amerikassa. Sain tuolloin oppia paljon rukouksesta ja nähdä rukouksen ensiarvoisen merkityksen Jumalan ilmestymiselle ja herätykselle. Jumala liikkui väkevästi pelastaen, parantaen ja ihmeitä tehden. Saimme kokea valtavaa Jumalan läsnäoloa ja rakkaudellista yhteyttä.

Osallistuin tuolloin päivittäin seurakunnan joka-aamuiseen rukousskokoukseen. Ajoin sinne naapurikaupungista, jossa asuin. Aamurukouksen johtaja rukoili ensin ymmärryksellä Pyhän Hengen antaman aiheen puolesta, ja sen jälkeen rukoilimme yhdessä kielillä. Meitä kävi näissä rukousskokouksissa noin 10–20 henkilöä. Koko kahden vuoden aikana juuri kukaan muu ei rukoillut niissä ymmärryksellä kuin seurakunnan rukousskokoukselle asettama johtaja. Me muut olimme antautuneet hänen johtoonsa ja rukoilimme kielillä yhdessä ääneen. Keskuudessamme vallitsi valtava yhteys ja ilo rukoilla. En kertaakaan kaivannut sitä, että minun olisi pitänyt itse saada sanoa tai rukoilla jotakin. Rukouksemme olivat voimallisia, ja saimme kokea jatkuvaa Jumalan ilmestymistä. Olimme antautuneet Pyhän Hengen järjestykseen ja johdatukseen ja saimme kokea Jumalan mielisuosiota ja voimaa. Rukousskokous voi olla myös sellainen, jossa jokainen rukoilee myös ymmärryksellä. Ei ole olemassa vain yhtä tapaa rukoilla yhdessä.

Yhteys vaatii aina nöyryytystä. Nöyryys ja yhteys käyvät käsi kädessä, samoin ylpeys ja eripuraisuus. Yhdessä käyvät myös nöyryys ja viisaus, samoin ylpeys ja tyhmyys. Nöyrät näkevät, mutta ylpeät sokaisee heidän oma ylpeytensä. Emme kukaan voi saada yksin aikaan muutosta paikkakunnallamme, vaan tarvitsemme siihen toisiamme.

Kun tulemme yhteen rukoilemaan paikkakuntamme puolesta, emme tuo mukanaamme henkilökohtaisia rukousaiheitamme. Ne kuuluvat omiin rukousskammioihimme ja rukoussryhmiimme. Tulemme yhteiseen rukoukseen valmistautuneina kuuntelemaan Jumalaa ja antautumaan palvelemaan Hänen tarkoituksiaan. Kun luovumme elämästämme Hänen takiaan, löydämme sen! Saamme iloita siitä, että palvelemme Häntä ja teemme Hänen tahtonsa.

LÄPIMURTORUKOUS

Läpimurtorukouksesta käytetään englannin kielessä ilmausta PUSH! ('työnnä'), joka kuvaa hyvin läpimurtorukouksen luonnetta. Lyhenne tulee sanoista Pray Until Something Happens! eli 'Rukoile kunnes jotakin tapahtuu!'. Tästä juuri on kysymys: jatkamme Pyhän Hengen vaikuttamaa rukousta, kunnes jotakin tapahtuu.

Usein läpimurtorukouksessa on kyse asiasta, jota olemme jo aiemmin rukoilleet, esimerkiksi vihollisen jonkin tietyn linnoituksen kukistamisesta kaupungissamme. Olemme rukoilleet Jumalan antaman strategian ja Pyhän Hengen johdatuksen mukaan ja tulleet viimein tilanteeseen, jossa vihollisen vastustus on murtumassa. Rukousryhmän rukous muuttuu Pyhän Hengen vaikutuksesta ymmärryksellä rukoilemisesta yhdessä kielillä rukoilemiseksi, joka on määrätietoista ja voimakkaasti etenevää. Emme kuitenkaan ehkä ymmärryksellämme tiedä, mitä rukoilemme. Tässä, jos missä, tapahtuu niin kuin Paavali kirjoittaa: *"... taistellen hänen vaikutuksensa mukaan, joka minussa voimallisesti vaikuttaa"* (Kol. 1:29). Tällainen rukous saa aikaan voimakkaan tunteen siitä, että jotakin todella tapahtuu; Pyhä Henki on tekemässä jotakin sellaista, mitä itse emme voisi tehdä! Läpimurtorukous saa henkemme riemuitsemaan. Silloin tiedämme, että Jumalan tarkoitukset ovat toteutumassa tuossa asiassa.

Läpimurtorukoukseen voi liittyä käten taputtamista, marssimista, käden heiluttamista tai muuta, mitä Jumalan voitelu meissä vaikuttaa. Jes. 19:16: *"... se vapisee ja pelkää Herran Sebaotin käden heilutusta..."* Jes. 30:32: *"... ja hän... sotii kättä heiluttaen."*

Se, mitä lopulta tapahtuu, kun läpimurto tulee, vaihtelee tilanteesta riippuen. Rukous voi päättyä yhteiseen esiin purkautuvaan huutoon, kun vastustus murtuu. Rukous voi myös päättyä voiton tunteeseen, jonka ilmauksena saattavat olla spontaanisti vapautuva nauru ja hallelujahuudot. Kun läpimurto tulee, tarve rukoilla loppuu aivan itsestään ja voiton tunne on niin selvä, että se on ilmaistava jotenkin, esimerkiksi kättentaputuksin ja huudoin. Joskus rukous voi loppua kuin veitsellä leikaten kaikilta yhtä aikaa.

Läpimurtorukouksessa on tärkeää, ettemme lopeta kesken, vaikka emme täysin ymmärtäisikään, mitä juuri sillä hetkellä rukoilemme. Joskus läpimurtorukouksen alkuvaiheessa saattaa olla pitkään vaihe kielillä rukoilemista ilman minkäänlaista merkityksen tunnetta. Silloin tuntuu kuitenkin siltä, että jos nyt lopetetaan, jotakin jää kesken. Tarvitsemme nöyryyttä totella Pyhää Henkeä silloinkin, kun emme tiedä, mitä on tapahtumassa.

Läpimurto voi tulla asian edettyä tiettyyn välivaiheeseen taistelussa tai lopulliseen voittoon. Pyhä Henki johtaa esirukousta niin, että kullakin kerralla saamme tietyn asian tehtyä, tietyn määrän maata valloitettua tai tietyn esteen poistettua.

Kun Savonlinnan kaupunkirukousryhmä, "sissijoukko", oli kokoontunut jo muutaman vuoden ja kantanut jatkuvasti hengessä tiettyjä asioita Herran eteen ja rukoillut läpimurtoa useaan otteeseen, rukouksemme muuttui lopulta jonkin asian tultua läpimurtokohtaan pelkäsi Pyhän Hengen täyteiseksi väkeväksi huudoksi. Tämä huuto oli sekä anomusta Jumalalle että Jeesuksen auktoriteettia täynnä olevaa voitonhuutoa vihollisen karkottamiseksi asemistaan. Tiesimme huudon päätyttyä ja ylistyksen ja riemun puhjetessa hengestämme, että voitto oli tullut jossakin asiassa ja jokin vihollisen linnake tai vastustus oli saatu kukistettua.

Vanha testamentti kertoo erilaisista taistelutilanteista, joissa pappien piti puhaltaa pasuunoihin yhtä aikaa ja yhtäjaksoisesti läpimurron saamiseksi. Vanha testamentti puhuu paljon myös huutamisesta yhtenä rukouksen väkevimmistä muodoista. Usein mainitaan Israelin huutaneen Herraa ja Herran siksi herättäneen tuomarin tai profeetan auttamaan kansaa. Uusi testamentti taas kertoo Herramme väkevästä huudosta rukouksessa, kun Hän taisteli itselleen läpimurtoa voidakseen totella Isää ja täyttää tehtävän, joka Hänelle oli asetettu: *"Ja lihansa päivinä hän väkevällä huudolla ja kyynelillä uhrasi rukouksia ja anomuksia sille, joka voi hänet kuolemasta pelastaa..."* (Hebr. 5:7).

PAASTO JA RUKOUS

Paasto on rukoukseen yhdistettynä erittäin voimakas hengellinen vaikutuskeino. Kun opetuslapset kysyivät Jeesukselta syytä voimattomuuteensa pahan hengen ulosajamisessa, Hän vastasi, ettei sitä lajia saanut lähtemään kuin paastolla ja rukouksella (Mark. 9:29).

Jeesus paastosi pitkään, 40 päivää, ennen palvelutehtävänsä alkamista. Myös Paavali paastosi paljon. 2. Kor. 6:5:ssä Paavali mainitsee, että hän on osoittautunut Jumalan palvelijaksi myös paastoissa. 2. Kor. 11:27:ssä hän sanoo suoraan, että hän on *"paljon paastonnut"*.

Hanna palveli vanhassa liitossa Jumalaa pyhäkössä *"paastoilla ja rukouksilla yötä päivää"* (Luuk. 2:37). Antiokian seurakunnan profeetoista ja opettajista kerrotaan: *"Ja heidän toimittaessaan palvelusta Herralle ja paastotessaan Pyhä Henki sanoi: 'Erottakaa minulle Barnabas ja Saulus siihen työhön, johon minä olen heidät kutsunut'."* (Apt. 13:2). Jumala ilmestyi heille, kun he etsivät Hänen tahtoaan paastoten, ja antoi heille Henkensä kautta selviä ohjeita palvelutyöhön.

Paastolla tehostetulla rukouksella on erityistä merkitystä vapauttamistehtävässä, hengellisessä sodankäynnissä ja Jumalan etsimisessä. Sanomattakin on selvää, että paaston vaikutus on huomattava, kun kaupunkia vapautetaan vihollisen otteesta. Paikkakunnan puolesta rukoiltaessa on mahdollista mm. muodostaa yhdessä ketjupaasto tai julistaa tietyt yhteiset paastopäivät. Savonlinnan puolesta rukoilevalla sissijoukollamme oli käytössä ketjupaasto: jokaisella oli yksi paastopäivä viikossa, niin että yhden lopettaessa paastonsa toinen aloitti. Vuorotellen paastotessamme muodostimme katkeamattoman paaston Jumalan edessä kaupungin puolesta.

Pyhä Henki näyttää, millaiseen ja miten pitkään paastoon ryhdytään. Paasto voi olla joko nestepaasto pelkällä vedellä tai mehuilla tai osittainen paasto, jolloin pidättäydytään tietyistä ruoista.

Maaailmanlaajuinen ja arvostettu profeetallinen rukousjärjestö End Time Handmaidens ottaa esirukoilijoita listoilleen palvelemaan Herraa vasta, kun he ovat suorittaneet ainakin kerran 21 vuorokauden nestepaaston. Tässä järjestössä on todella antautuneita ja Herran palvelukseen sitoutuneita esirukoilijoita, jotka totisesti ymmärtävät paaston merkityksen. Tunnen myös Suomesta joitakin Herran palvelijoita, jotka ovat suorittaneet useita pitkiä, jopa 40 vuorokauden nestepaastoja. Tällaisilla paastoilla on aina valtava hengellinen merkitys.

HENGESSÄ SYNNYTTÄMINEN

Kun olemme kantaneet Jumalan antamaa näkyä ja rukoilleet sen toteutumista, tulee vääjäämättä aika, jolloin se on valmis synnyttäväksi. Hengellisessä todellisuudessa olleet esteet on saatu rukouksessa raivattua pois, olivatpa ne epäuskoa, pelkoa tai konkreettisia luonnollisia esteitä. Myös näky itsessään on rukouksen kautta vahvistunut hengessämme, selkeytynyt ja saanut muodon tulla esiin myös näkyvässä, luonnollisessa olotilassa. Jumalan Sana sanoo, että kaikella on aikansa. Kun tulee aika synnyttää hengellisiä asioita näkyvään todellisuuteen, se tapahtuu hengessämme juuri oikeaan aikaan Pyhän Hengen vaikutuksesta. Se on aika, jota emme voi itse valita, niin kuin luonnollisenkaan synnytyksen aikaa ei voi itse valita.

Silloin kun on aika synnyttää hengessä, meidän on antauduttava Pyhän Hengen työhön hengessämme, niin että synnytys voi tapahtua. Tämä on selvää jatkoa sille, että olemme ylipäänsä ottaneet vastaan Jumalalta Hänen näkynsä ja kantaneet sitä rukoillen. Siksi hengellinen synnyttäminen on näyn kantajalle itsestään selvää, kun sen aika on ja se alkaa tapahtua, aivan kuten luonnollinen synnyttäminen raskausajan tultua täyteen. Siihen myös antautuu ilolla, vaikka se olisi itselle mahdoton ja vaikea tehtävä, koska Pyhä Henki auttaa niin voimakkaasti ja johtaa tilannetta. Esirukoilija, joka synnyttää Jumalan asioita, tuntee Pyhän Hengen vaikutuksen hengessään ja osaa työskennellä Hänen työtoverinaan. Tällaiselle esirukoilijalle Jumala on voinut antaa näkyjään kannettaviksi ja synnyttäväiksi maailmaan.

Minkä Jumala meissä vaikuttaa ja aloittaa, sen Hän myös vie päätökseen. Meidän on vain luotettava Häneen ja antauduttava Hänen Hengellensä. Jes. 66:8–9: *”Kuka on sellaista kuullut, kuka senkaltaista nähnyt? Syntykö maa yhden päivän kivulla, tahi synnytetäänkö kansa yhdellä haavaa? Siionhan tunsu kipuja ja samalla jo synnytti lapsensa. Minäkö avaisin kohdun sallimatta synnyttää, sanoo Herra, tahi minäkö, joka saatan synnyttämään, sulkisin kohdun?”*

Paavalille Jumala oli antanut synnyttäväksi seurakuntia. Hän myös kantoi niitä jatkuvasti esirukouksissa ja valmisti ihmisiä asetettaviksi täydellisinä Jumalan eteen. Gal. 4:19: *”Lapsukaiseni, jotka minun jälleen täytyy kivulla synnyttää, kunnes Kristus saa muodon teissä.”* Voimme valita, että palvelemme Herraa esirukouksessa siinä määrin, että voimme synnyttää Hänen tahtonsa mukaan asioita maan päälle.

Voimme myös valita, ettemme halua antautua niin kokonaan Hänen Henkensä johtoon. Herra pyytää niitä palvelijoitaan, jotka Hän on havainnut suostuvaisiksi ja uskollisiksi, antamaan sydämensä niin kokonaan Hänelle, että Hän voisi heidän kauttaan synnyttää herätyksiä. Meidän tulisi nähdä kunnia-asiaksemme voida palvella Herraa näin luottamuksellisesti ja voimallisesti ja olla valmiita silloin, kun Hän meitä tarvitsee.

USKON RUKOUS

Jaak. 5:15: *”Ja uskon rukous pelastaa sairaan, ja Herra antaa hänen nousta jälleen...”*

Uskon rukous syntyy spontaanisti sydämen uskosta Jumalan Sanaan. *”Usko tulee siis kuulemisesta, mutta kuuleminen Kristuksen sanan kautta”* (Room. 10:17). Kun olemme lukeneet mihin tahansa asiaan liittyvän totuuden Jumalan Sanasta, pystymme rukoilemaan uskon rukouksen: *”...sinun sanasi on totuus”* (Joh. 17:17). Jumalan Sanaan uskallamme ja voimme luottaa: *”Taivas ja maa katoavat, mutta minun sanani eivät koskaan katoa”* (Matt. 24:35). Näyttivätpä asiat miltä tahansa,

Jumalan Sana on niiden yläpuolella. Jumalan Sana ei muutu, vaan asioiden on muututtava Jumalan Sanan mukaisiksi, jos niin uskossa rukoilemme. Raamatusta tiedämme, että Jumalan Sana on se, jolla kaikki on luotu ja jonka voimasta kaikki pysyy olemassa: *"...maailma on rakennettu Jumalan sanalla..."* (Hebr. 11:3), *"...kantaen kaikki voimansa sanalla..."* (Hebr. 1:3). Paavali opettaa paljon Herran Sanan pitämisen tärkeydestä. Hän kirjoittaa, että Sanan tulisi runsaasti asua meissä ja hallita meitä ja että meidän pitäisi uskoa siihen.

Uskon rukous koostuu kahdesta asiasta: Sanasta ja uskosta. Uskomme perustuu Jumalan Sanaan ja sen lupauksiin. Eikö sitten Sana itsessään riitä? Miksi tarvitaan uskoa? Miksi Jeesus aina korosti uskon tärkeyttä? Jos Sana pelkästään riittäisi, kuka tahansa voisi ottaa Sanan ja tehdä sen avulla mitä tahansa. Kun Jumalan pelastama ja Kristukseen asettama ihminen on oppinut tuntemaan Isää ja Hänen Sanaansa ja antautunut palvelemaan Hänen tahtoaan, Jumala voi vahvistaa hänen uskonsa. Silloin kaikki on mahdollista hänelle, koska hän ei enää etsi omaansa, vaan sitä, mikä on Jumalan. Jumala valmistaa meidät kirkastamaan Häntä ja Hänen tekojaan maan päällä.

Mark. 9:23: *"... Kaikki on mahdollista sille, joka uskoo."*

1. Joh.5:4: *"Sillä kaikki, mikä on syntynyt Jumalasta, voittaa maailman; ja tämä on se voitto, joka on maailman voittanut, meidän uskomme."*

Jeesus sanoi, että jos uskoisimme, näkisimme Jumalan kirkkauden (Joh. 11:40). Meidän uskomme on se elementti, jossa Jumalan Henki voi työskennellä ja saattaa näkyviin todistuksen Jeesuksen Kristuksen voitosta ja Jumalan voimasta maan päällä. Jeesukselle on ristinkuoleman ja ylönousemuksen kautta annettu kaikki valta sekä taivaassa että maan päällä (Matt. 28:18). Maailma on kuitenkin monilta osin sielunvihollisen voimien miehittämä. Meidän tehtävämme on ottaa tuo maa, Jumalan Sanan lupauksen maa, omaksemme uskomme kautta. Siksi uskomme on niin tärkeä, koska juuri se voittaa maailman. Jumalan Sana on totuus, ja kun uskomme Sanan ilmoituksen Jeesuksen voitosta ja vallasta maan päällä ja toimimme sen mukaan, Sana astuu voimaan ja tulee näkyviin siinä hetkessä uskomme kautta, ja vihollisen on toteltava ja väistyttävä.

Hebrealaiskirjeen 11. luku kertoo siitä, kuinka uskon kautta tapahtui Jumalan ihmeitä. Luvun ensimmäisessä jakeessa sanotaan, että usko on ojentautumista sen mukaan, mikä ei näy. Englanninkielisessä käännöksessä sama asia sanotaan niin, että usko on toivottujen ja rukoiltujen asioiden "olemus". (*"Now faith is the substance of things hoped for, the evidence of things not seen."* Hebr. 11:1; New King James Version -raamatunkäännös.) Tästä avautuu hyvin uskon merkitys. Uskomme on jo näiden asioiden olemusta maan päällä! Uskomme kautta ne tulevat "olemaan".

Apt. 3:16: *"...usko, jonka Jeesus vaikuttaa, on hänelle antanut hänen jäsentensä terveyden..."*

Mitä tarkoittaa, että Jeesus vaikuttaa meissä uskon? Jeesus on Jumalan Sana, ja Hän vaikuttaa meissä uskon. Pyhä Henki, joka on Jumalan ja Hänen Poikansa Jeesuksen Henki, vaikuttaa meissä uskoa, kun luemme Sanaa ja otamme sen vastaan vilpittömin sydämin. Hebr. 4:2: *"... mutta heidän kuulemansa sana ei heitä hyödyttänyt, koska se ei uskossa sulautunut niihin, jotka sen kuulivat."* Siksi meidän on ennen kaikkea varjeltava sydämemme, koska sieltä elämä lähtee. Kylväjävartauksessa Jeesus kuvailee erilaisia sydämiä. Hyvään, vilpittömään sydämeen Sana pääsi

juurtumaan ja tuottamaan hedelmää eli tekoja. Jos sydämessämme on epäuskoa, epäilyä ja kyynisyttä Jumalan Sanaa kohtaan, emme voi rukoilla uskon rukousta.

Myös Paavali puhuu siitä, kuinka tärkeää meidän on pyrkiä elämään Jumalan edessä nuhteettomasti, ettei sydämemme syyttäisi meitä ja estäisi meitä käymästä uskalluksella Jumalan eteen ja anomaan Hänen lupauksiaan uskossa. Meille on luvattu aina antaa anteeksi, kun tunnustamme syntimme ja pyydämme niitä anteeksi Jumalalta. Saamme siksi uskoa ne täysin anteeksiannetuiksi! 1. Joh. 1:9:ssa sanotaan: *”Jos me tunnustamme syntimme, on hän uskollinen ja vanhurskas, niin että hän antaa meille synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä.”* Jumalan Sana myös vakuuttaa, että vaikka sydämemme syyttäisi meitä, Hän on kuitenkin suurempi kuin meidän sydämemme (1. Joh. 3:20).

On tärkeää ymmärtää, että jokainen uskova voi rukoilla uskon rukouksen. Jokaiselle on annettu yhtä lailla Jumalan Sana, ja Jumala avaa sitä jokaiselle anovalle ja haluavalle.

Saamme iloiten ammentaa elävää Sanaa pelastuksen lähteistä ja juoda elävää vettä, jossa on henki ja elämä itse Jumalalta. Jumalan Sanalla on sama vaikutus jokaiseen, joka vilpittömästi halajaa sitä sydämeensä. Jumalan Sana on se, joka vaikuttaa uskon kautta Pyhän Hengen voimassa meissä ne teot, joita kutsutaan ihmeiksi.

Usko on olennainen asia kaikessa esirukouksessa. On tärkeää, että jokainen uskova käsittää selvästi Jumalan Sanan perusteella omistavansa samat oikeudet rukoilla ja saada rukousvastauksia Jumalalta kuin kaikki muutkin uskovat. Jumala rakastaa jokaista omaansa ilman ehtoja, mutta kuinka paljon Hän iloitsee niistä, jotka tutkivat Hänen Sanaansa ja lukevat sitä saadakseen lisää uskoa, ymmärtääkseen paremmin Hänen tahtoaan ja tunteakseen Hänen rakkauttaan ja laupeuttaan omiaan ja kaikkia ihmisiä kohtaan.

Jumala on selvästi ilmoittanut Sanassaan, että ilman uskoa on mahdoton olla Hänelle otollinen (Hebr. 11:6). Uskon kautta me olemme vanhurskautetut, vapahdetut, parannetut ja kirkastetut (Room. 8:30). Meidän ei siis tarvitse yrittää miellyttää Jumalaa lakia täyttämällä, koska sen Hänen Poikansa teki puolestamme. Me miellytämme Jumalaa uskomalla Hänen Sanaansa ja lupauksiinsa. Se on paljon helpompaa! Siksi Raamattu puhuu uskon kilvoituksesta eikä tekojen kilvoituksesta. Tämä ei tietenkään sulje pois sitä, että Jumalan laki on kirjoitettu sydämiimme ja vaikuttaa sieltä kaikkeen toimintaamme.

On myös erikseen uskon armolahja, jota ei ole kaikilla mutta jota voidaan anoa Jumalalta (1. Kor. 12). Pyhä Henki jakaa näitä lahjoja tahtonsa mukaan. Uskon lahja voi vaikuttaa hetkessä uskon, joka saa aikaan ihmeen. Jumala antaa meille erilaisia lahjoja omien tarkoituksiensa ja eri ihmisille antamiensa kutsujen mukaan.

PROFEETALLINEN RUKOUS

Kutsun profeetalliseksi rukoukseksi esirukousta, jossa Pyhän Hengen antamalla näkökyvyllä rukoillaan tulevaisuuteen liittyviä asioita. Tarkoitan esirukousta, jossa ei rukoilla pelkästään tulevaa yleistä hyvää, vaan tiettyä Pyhän Hengen näyttämää asiaa. Tällaiseen tilanteeseen, jossa

Pyhä Henki näyttää tulevia esirukouksessa, liittyy yleensä selvästi tunnettava voitelu ja Jumalan läsnäolo, jossa esirukoilija kokee Jumalan suvereenisuutta ja Jumalan suunnitelmien sisältöä.

Pyhä Henki voi vaikuttaa profeetallista esirukousta asiassa, jota olemme rukoilleet jo kauan ja jossa Herra on näyttänyt suunnitelmiaan yhä enemmän, esimerkiksi oman paikkakuntamme puolesta rukoillessamme. Toisaalta olen kokenut Pyhän Hengen myös aivan äkisti ja arvaamatta näyttävän jotakin tulevasta samalla, kun olen rukoillut, ja niin on syntynyt profeetallinen esirukous, monesti myös profeetallinen julistus Pyhässä Hengessä.

Profeetallinen rukous perustuu Pyhän Hengen ilmoitukseen, ja sitä tukee yhtäpitävyys Jumalan Sanan kanssa. Pyhä Henki voi tietenkin ilmoittaa myös sellaista, mistä kirjoitettu Jumalan Sana ei kerro, jolloin yhtäpitävyys tarkoittaa, ettei ilmoitus ole ristiriidassa kirjoitetun Sanan kanssa. Ilmoitus voi tulla Pyhän Hengen antamien armolahjojen kautta, esimerkiksi tiedon tai viisauden sanana, näkynä, profetiana tai kielillä puhumisena ja selityksenä. Pyhä Henki voi puhua myös suoraan ymmärrykseen tai unien kautta. Kuinka sitten voimme luottaa tällaiseen ilmoitukseen ja rukoilla sen perusteella jotakin tiettyä asiaa tai jopa julistaa sitä tapahtuvaksi? Meidän koko uskommehan perustuu Pyhän Hengen ilmoitukseen sekä kirjoitetun että muutoin ilmoitetun Sanan kautta. Pyhä Henki on Jumalan Henki, totuuden, viisauden ja voiman Henki, ja Hän avaa meille sitä, mikä on Jumalasta.

Jeesus sanoi Pietarille tämän kertoessa Hänen olevan Kristus, Jumalan poika: *”Autuas olet sinä, Simon, Joonaan poika, sillä ei liha eikä veri ole sitä sinulle ilmoittanut, vaan minun Isäni, joka on taivaissa. Ja minä sanon sinulle: sinä olet Pietari, ja tälle kalliolle minä rakennan seurakuntani, ja tuonelan portit eivät sitä voita”* (Matt. 16:16–18).

Kalliolla Jeesus tarkoitti sitä, että Jumala, Hänen Isänsä, oli ilmoittanut asian Pietarille. Tälle kalliolle, Isän ilmoitukselle, rakennettu seurakunta kestää myrskyt ja tuulet! Paavali kirjoitti Timoteukselle: *”Älä laiminlyö armolahjaa, joka sinussa on ja joka sinulle annettiin profetian kautta...”* (1. Tim. 4:14). Meidän tulee etsiä Jumalan ilmoitusta, kun rukoilemme.

Kun puhutaan esirukouksesta kaupunkien ja kansojen puolesta, puhutaan asioista, joita johtamaan Herra on valmistanut palvelijansa, joita Hän on opettanut ja harjoittanut Hengen asioissa. He ovat oppineet tuntemaan Pyhää Henkeä ja erottavat Hänen äänensä. Kuitenkin on hyvä koetella ja arvioida kaikki yhdessä. Ihminen on erehtyväinen, vaikka Jumala onkin luotettava. Herra yhdistää omiaan paikkakunnittain ja kansakunnittain taistelemaan eturintamalla ja valloittamaan maata. Yhdessä voimme enemmän, ja yhdessä on turvallisempaa edetä etulinjoilla ennestään tuntemattomilla alueilla. Pyhä Henki johtaa ja organisoii, meidän taas on etsittävä Hänen neuvoaan ja nähtävä Hänen avaamansa yhteydet.

Profeetallinen rukous voi olla myös Pyhän Hengen suoraan kirjoitetusta Jumalan Sanasta antamaa ilmoitusta, jossa Hän näyttää ajan koittaneen jollekin tietylle asialle ja vaikuttaa meissä siihen liittyvää esirukousta ja julistusta.

Profeetallisessa esirukouksessa kutsumme esiin asioita uskon ja Jumalan kuulemisen kautta. Joskus Herra antaa selvät ohjeet, mitä meidän tulee rukoilla tai julistaa profetian hengen vaikutuksesta eli profetoida. Hes. 36:1: *”Ja sinä, ihmislapsi, ennusta Israelin vuorista ja sano”*, ja Hes. 37:4: *”Niin hän sanoi minulle: ’Ennusta näistä luista ja sano niille: Kuivat luut, kuulkaa Herran*

sana'." Kun Jumala aikoo tehdä jotakin erityistä todistaakseen nimensä kunniaa ja voimaa tai rakkauttaan ja uskollisuuttaan, Hän usein julistaa sen profeettojensa kautta. Julistamalla tekemänsä päätöksen Hän aivan kuin vahvistaa sen: totisesti näin Minä tulen tekemään!

Myös profeetallisessa esirukouksessa tarvitaan uskoa, sillä Room. 12:6:n mukaan me profetoimme uskomme mukaan. Tarvitsemme tässä kuitenkin Jumalan äänen kuulemista ja tuntemista. Joudumme naurunalaisiksi henkimaailmassa, jos alamme profetoida omia suunnitelmiamme ja ajatuksiamme. Ennen kuin ryhdymme julistamaan tulevia, meidän on varmistuttava siitä, että meille puhunut henki on Jumalan Pyhä Henki eikä sielunvihollisen henki tai oma sydämemme. Tässä tulee esiin rukousryhmän tai yleensäkin uskovien yhteyden merkitys. Kaupunkien puolesta rukoillessamme on tiimillä, jonka kanssa rukoilemme, erittäin suuri merkitys. Myös silloin, kun esirukoilemme seurakunnan rukouskokouksissa, meidän tulee koetella kaikki, ennen kuin alamme toimia. Kun alistamme asiat yhteiseen tarkasteluun Pyhän Hengen johtamina, olemme turvallisella pohjalla.

PROFEETALLISET TEOT

Profeetallisista teoista Raamatun esimerkkinä 2. Kun. 13:14–19: *"Mutta kun Elisa sairasti kuolintautiansa, tuli Jooas, Israelin kuningas, hänen tykönsä. Ja kumartuneena hänen kasvojensa yli hän itki ja sanoi: 'Isäni, isäni! Israelin sotavaunut ja ratsumiehet!' Niin Elisa sanoi hänelle: 'Nouda jousi ja nuolia'. Ja hän nouti hänelle jousen ja nuolia. Sitten hän sanoi Israelin kuninkaalle: 'Laske kätesi jouselle'. Ja kun hän oli laskenut kätensä, pani Elisa kätensä kuninkaan käteen päälle. Ja hän sanoi: 'Avaa ikkuna itään päin'. Ja kun tämä oli avannut sen, sanoi Elisa: 'Ammu'. Ja hän ampui. Niin hän sanoi: 'Herran voitonnuoli Aramia vastaan! Sinä olet voittava aramilaiset Afekissa perinpohjin.' Sitten hän sanoi: 'Ota nuolet'. Ja kun hän oli ne ottanut, sanoi hän Israelin kuninkaalle: 'Lyö maahan'. Niin hän löi kolme kertaa ja lakkasi sitten. Mutta Jumalan mies vihastui häneen ja sanoi: 'Sinun olisi pitänyt lyödä viisi tai kuusi kertaa: silloin olisit voittanut aramilaiset perinpohjin. Mutta nyt olet voittava aramilaiset ainoastaan kolme kertaa'."* Jakeessa 25 kerrotaan, että Jooas voitti aramilaiset kolme kertaa.

Tässä kertomuksessa on monia mielenkiintoisia seikkoja. Israelin Jumala oli kansansa keskuudessa niin tunnettu, että oli tavallista, että kuningas meni kysymään Jumalan apua ja neuvoa Hänen profeetaltaan. Myös Jumalan palvelijat, profeetat, olivat tunnustettuja sekä kansan että sen johtajien keskuudessa. Tässä raamatunkohdassa kuningas ei epäröinyt totella profeetan neuvoa, muttei kuitenkaan noudattanut sitä täysin. Profeetta vihastui tästä, koska näki sen hengellisen merkityksen. Jumalan mies tai nainen voi nykypäivänäkin vihastua jostain näennäisen pienestä asiasta, koska näkee sen hengellisen merkityksen. Profeetta näkee kapinoinnin, ylpeyden ja ylimielisyyden Jumalaa ja Hänen tahtoaan vastaan ja samalla Jumalan ilmestymistä vastaan. Emme voi puhua profeetallisesta ulottuvuudesta ilman Jumalan pelon käsitettä. Kun etsimme Jumalaa profeetallisessa ulottuvuudessa, meidän on tunnustettava Jumalan pyhyys ja suuruus ja lähestyttävä Häntä nöyrinä. Profeetallisten tekojen suhteen emme todellakaan voi luottaa itseemme tai omaan ymmärrykseemme, vaan meidän on yksinkertaisesti tunnustettava Jumalan ilmoitus.

PROFEETALLINEN ESIRUKOUS JA PROFEETALLISET TEOT SUOMEN KANSAN PUOLESTA

Herra antoi sydämelleni vuosina 1998–2000 järjestää rukouskonferensseja ja kutsua niihin esirukoilijoita kansamme valmistamiseksi esirukouksessa Hänelle. Nämä konferenssit, joita oli yhteensä viisi, pidettiin Suomen vanhoissa linnoissa. Jokaisen rukouskonferenssin aihe liittyi Suomen historiaan ja erityisesti linnaan, jossa kokoontuminen järjestettiin. Konferensseihin osallistui 60–90 esirukoilijaa, ja koimme niissä vahvaa Pyhän Hengen voitelua.

Ensimmäinen konferenssi pidettiin 5.9.1998 Savonlinnan Olavinlinnassa. Mukana oli 90 esirukoilijaa ympäri Suomea. Olavinlinnan on rakennuttanut vuonna 1475 Erik Akselinpoika Totti Ruotsin ja Venäjän rajalinnoitukseksi. Linnan ulkoseinään Kuninkaansalin kohdalle kiinnitettiin Erik Akselinpojan käskystä laatta, jonka mukaan linna rakennettiin ”Jumalan ylistykseksi, Kristuksen ja pyhän kristinuskon tueksi”. Jumala halusi meidän aloittavan profeetallisen valmistusprosessin tästä linnasta. Olavinlinnassa tuli julistaa Jeesuksen kuninkuutta Suomen ylle ja kutsua Hänen armeijansa ottamaan paikkansa tulevassa rukoustaistelussa maamme vapauttamiseksi sielunvihollisen otteesta. Herra vertasi maamme nykyistä tilannetta aikaan, jolloin Suomen oli yhtenä miehenä noustava talvisodassa ylivoimaiselta tuntuvaa vihollista vastaan. Nytkin ovat vihollisjoukot tunkeutuneet rajojemme sisälle. Sielunvihollinen ja sen voimat ovat lähteneet saalistusmatkalle ryöstämään maatamme, sen perheitä, lapsia ja nuoria. Meidän on noustava sitä vastaan yksimielisinä ja nähtävä sen vaarallisuus ja todellisuus, vaikka se onkin näkymätön vihollinen.

Kun marssimme linnan muurien päällä ja lauloimme voittolaulua, nostimme ylös suuren tekemäni punaisen kangasjulisteen, jossa luki suurin kultaisin kirjaimin: JEESUS KRISTUS ON HERRA. Pyhä Henki oli kehottanut ohjelmaa laatiesani, että muureilla oli puhallettava sofariin ja kutsuttava siten Suomen esirukoilijat vartioon ja rukoustaisteluun maamme puolesta. Teimme tämän sekä toisen profeetallisen teon, jonka Pyhä Henki oli etukäteen näyttänyt. Kun olimme kokoontuneet muurille, teimme kuten Gideonin sotajoukko: rikoimme vasemmassa kädessämme olevan saviruukun, jonka suojassa oli tulisoihut, ja nostimme tulisoihdun korkealle näkyviin. Gideonin sotajoukko teki näin, kun oli aika lähteä hyökkäykseen vihollista vastaan. Herra oli puhunut, että saviruukku merkitsi Suomen uskovien kohdalla väärää identiteettiä, alemmuudentuntoa, pelkoa tai ylpeyttä, jonka takana pidimme tulisoihutuamme piilossa. Tämä tultamme peittävä vihollisen aikaansaama väärä identiteetti oli särjettävä, ja tulisoihut oli nostettava rohkeasti näkyviin!

Toisessa konferenssissa 27.3.1999 Hämeenlinnassa käsittelimme ristiretkiä Suomessa. Pyysimme esirukouksessa anteeksi tuota 1200-luvun lopun uskonnollista toimintaa ja pakottamista kristilliseen kasteeseen. ”Ei sotaväellä eikä voimalla, vaan minun Hengelläni, sanoo Herra Sebaot” (Sak. 4:6). Tähän liittyen puhalsimme trumpettiin ja julistimme sortumaan kaikki ne uskonnolliset rakenteet, jotka Suomessa oli rakennettu ristiretkien perustalle lihan käsivarrella ilman Pyhän Hengen vaikutusta.

Kolmas rukouskonferenssi pidettiin 2.8.1999 Viipurin Pyöreässä tornissa ja Kristina Brahe -laivalla, jolla matkustimme Viipuriin Saimaan kanavaa pitkin. Aiheena olivat Suomen ja Venäjän suhteet ja historia. Sisältönä oli anteeksianto ja anteeksipyyttäminen Suomen kansan vapautumiseksi vihasta ja katkeruudesta, jonka maittemme välinen sota oli synnyttänyt. Suomen kansa joutui suostumaan koviin rauhannehtoihin siitä huolimatta, että oli pystynyt sodassa torjuntavoittoon. Suomen

politiikkaan kuuluivat hyvät naapuruussuhteet entiseen viholliseen lähes välittömästi sotien jälkeen. Kansan oli suostuttava tähän sielunsa haavoista huolimatta oman etunsa takia. Kansamme on kärsinyt paljon hiljaa ja urhoollisesti ja kätkenyt murheensa ja surunsa syvälle sieluunsa. Sinne kertyneestä vihasta ja katkeruudesta Jumala halusi vapauttaa Suomen kansan. Ehtoollisen yhteydessä annoimme anteeksi kansamme puolesta ja myös pyysimme anteeksi Suomen rikkomuksia (sotaleirit ym.) silloista Neuvostoliittoa vastaan. Mukana oli noin 60 esirukoilijaa, ja koimme valtavaa Jumalan läsnäoloa, kun monet itkien rukoilivat näiden vanhojen asioiden vuoksi.

Oli ihmeellistä, miten rauhassa saimme pitää kokoontumisen Pyöreässä tornissa, vaikka torniravintola oli koko ajan avoinna myös muille kävijöille. Jumalan enkelit olivat varmasti ympärillämme muurina, sillä saimme rauhassa laulaa, rukoilla ja ottaa ehtoollista. Pyysimme ravintolaa vaimentamaan siksi aikaa oman musiikkinsa ja lainasimme suuret tarjottimet ehtoollista varten. Kaikissa linnakonferensseissa mukana olleet, apostolisessa ja profeetallisessa palvelutyössä toimivat Kansainvälisen kristillisen kauppakamarin ICC:n Suomen johtaja Fredrik Ekholm ja Ahvenanmaan Rukouspalvelun johtaja Antti Hämäläinen jakoivat ehtoollisen. Herra puhui ehtoollista nautittuamme, että Hänen verensä sovitti kaiken veren, joka vuodatettiin talvisodassa valkoisille hangillemme, ja jatkosodassa vuodatetun veren. Kiitimme Jumalaa sovituksista maittemme välillä. Useat paikalla olleet turistit nostivat kanssamme kätensä, kun ylistimme Herraa. He eivät varmasti tajunneet, mistä oli kysymys, mutta paikka oli sillä hetkellä niin täynnä Jumalan läsnäoloa, että he yhtyivät vaistomaisesti lauluun!

Turun linnassa 25.3.2000 järjestettiin neljäs rukouskonferenssi, jonka aiheena oli hengellinen kirkkojärjestys ja maallinen kirkkojärjestys. Tällä tarkoitetaan Kristuksen morsianta ja toisaalta lopun ajassa muodostuvaa porttokirkkoa. Tarkastelimme seurakunnan vaiheita kirkkohistorian valossa ja Raamatun lopun aikojen profetioita. Pyhä Henki oli laskenut sydämelleni julistaa profeetallisena tekona Kristuksen morsiamen tehtävää pitää lopun ajassa esillä Jumalan Sanan totuutta. Eräs osanottaja oli puettu morsiuspukuun, ja hän kantoi kankaasta valmistamaani valkoista, hopeisin reunuksin somistettua vaakunan muotoista lippua, jossa luki hopeisin kirjaimin TOTUUS. Näin julistimme ja rukoilimme samalla profeetallisesti, että Kristuksen morsian pysyisi lopun aikana uskollisena totuudelle ja julistaisi sitä vainoista huolimatta.

Käsittelimme konferenssissa myös vapaamuurariutta ja antikristuksen hengen vaikutusta eri salaseurojen kautta (jesuiitat, illuminaatit, temppeleiherrat ja eräät ritarikunnat). Tutkimme myös paavin valtaa historiassa, mm. 1200-luvun alussa, jolloin paavi julistautui Kristuksen maanpäälliseksi sijaiseksi ja hallintokeskuksestaan kuuriasta käsin valvoi kirkkoa, tuomioistuinta ja finanssiasioita.

Viides konferenssi pidettiin Helsingin edustalla Suomenlinnassa 3.9.2000. Aiheena oli tällä kerralla voiton juhla ja sisältönä esirukous Suomen kansan vapautumiseksi luovuttamisen mentaliteetista. Vuonna 1808 alkanut Suomen sota päättyi Viaporin eli Suomenlinnan antautumiseen viholliselle lähes taisteluitta. Nyt olimme julistamassa Jeesuksen Kristuksen voittoa yli kaiken tappiomielialan. Olin valmistanut konferenssiin Karitsan voitonlipun, ja marssimme sen perässä kulkueena Kuninkaanporttiin, jossa julistimme Suomelle Jeesuksen Kristuksen, kuninkaitten Kuninkaan voittoa. Rukoilimme psalmin 24 sanoin, että Suomen portit avautuisivat Kuningas Jeesukselle: *"Nostakaa päänne, te portit, nostakaa päänne, te ikuiset ovet, kunnian kuninkaan käydä sisälle!"*

Pyhä Henki oli antanut profeetalliseksi teoksi tähän konferenssiin voiton julistamisen Suomen puolesta. Asiaa silloin ymmärtämättä olimme jo Olavinlinnassa laulaneet tähän liittyen Maamme-laulun. Myöhemmin huomasin, että Helsingissä Esplanadin puistossa olevan Runebergin patsaan jalustaan on kuvattu Suomi-neito, joka pää karhuntaljan alas painamana nojaa kivitauluun. Siihen on kirjoitettu Maamme-runon viimeinen säkeistö: ”Sun kukoistukses kuorestaan, viel’ aamuun aukeaa; viel’ lempemme saa nousemaan, sun toivos, riemus loistossaan, ja korkeimman kaiun saa, sun laulus, synnyinmaa.” Suomineidolla on kädessään voiton seppele, mutta se on alhaalla kuin odottaen aikaa, jolloin sillä on voima nostaa päänsä pystyyn ja kohottaa voiton seppele, niin että vihollisen talja putoaa sen pään päältä. Siksi nostin Suomen linnassa kädessäni olevan, tätä varten teettämäni laakeriseppeleen profeetallisesti ylös, ja julistimme, että Suomi nousee sielunvihollisen vallasta vapaana Jeesuksen Kristuksen verivoiton ansiosta ja nostaa sille jo annetun voitonseppeleen Herramme kunniaksi ylös.

Uskon, että kaikki Pyhän Hengen vaikuttama esirukous ja profeetallinen toiminta saa aikaan sen, mitä varten Jumala on sen tehtäväksi antanut, vaikkemme välittömästi näkisikään tuloksia tai tuntisi mitään erikoista. Hengen maailmassa tapahtuvat asiat tulevat ajallaan näkyviin eri tavoin luonnollisessa ulottuvuudessa.

YLISTYS JA VOITON JULISTAMINEN

Tuomarien kirja alkaa seuraavasti: *”Joosuan kuoleman jälkeen israelilaiset kysyivät Herralta ja sanoivat: ’Kenen meistä on ensiksi lähdeittävä kanaanilaisia vastaan, sotimaan heitä vastaan?’ Herra vastasi: ’Juuda lähteköön; katso minä annan maan hänen käsiinsä’”* (Tuom. 1:1–2).

Herra valitsi Mooseksen kuoleman jälkeen Joosuan johtamaan kansaa luvattuun maahan, ja kuten yllä olevasta Raamatun tekstistä näkyy, Joosuan kuoleman jälkeen johtajaksi tuli Juuda. Sana Juuda merkitsee ylistystä. Kun israelilaiset järjestäytyivät lippukunnittain vihollista vastaan, Herra käski Juudan lähteä ensimmäisenä. Myös Daavid sai ylistäen voiton Goljatista juostessaan tätä vastaan Herran kerskaus huulillaan: *”Sinä tulet minua vastaan miekan, peisen ja keihään voimalla, mutta minä tulen sinua vastaan Herran Sebaotin nimeen, Israelin sotajoukon Jumalan, jota sinä olet häväissyt. Tänä päivänä Herra antaa sinut minun käsiini, ja minä surmaan sinut ... ja kaikki maat tulevat tietämään, että Israelilla on Jumala”* (1. Sam. 17:45–46).

Daavid kirjoittaa psalmissaan 18:4: *”Ylistetty olkoon Herra! – niin minä huudan, ja vihollisistani minä pelastun.”*

Ylistys on väkevä ja vihollista pelottava sota-ase. Ylistys on kunnian antamista Jumalalle. Se on Jumalan ylistämistä kaiken muun yläpuolelle ja Hänen korottamistaan ylimmäksi. Raamatussa on useita kertomuksia siitä, kuinka Jumalan ylistys pelästytti vihollisen ja sai sen pakokauhun valtaan. Kun julistamme Jumalan suuruutta ja Hänen väkeviä tekojaan ja ihmeitään, saamme vihollisen pakokauhun valtaan nostamatta vielä sormeakaan varsinaiseen taisteluun. Usein rohkea, kovaääninen ylistys onkin paras vihollisen säilyttäjä!

Rukouskokouksemme tuli kerran yllättäen nuori nainen, joka kertoi tekevänsä itsemurhan, ellei saisi jostakin apua. Asetuimme hänen ympärilleen ja aloimme ylistää ja laulaa Jumalalle Pyhän Hengen voitelussa. Jonkin ajan kuluttua vihollisen henget naisessa eivät enää kestäneet, vaan

paljastuivat ja joutuivat lähtemään ja jättämään naisen. Hän vapautui kokonaan ja otti vastaan pelastuksen Jeesuksessa Kristuksessa.

2. Moos. 15:11–15: *”Herra, kuka on sinun vertaisesi jumalien joukossa! Kuka on sinun vertaisesi, sinä pyhydessä jalo; sinä ylistettävissä teoissa peljättävä, sinä ihmeitten tekijä! Sinä ojensit oikean kätesi, maa nielaisi heidät. Mutta armossasi sinä johdatit lunastamaasi kansaa, sinä veit sen voimallasi pyhään asuntoosi. Kansat kuulivat sen ja vapisivat, tuska valtasi Filistean asukkaat. Silloin peljästyivät Edomin ruhtinaat, Mooabin sankarit valtasi vavistus, kaikki Kanaanin asukkaat menehtyvät pelkoon.”*

Erityisesti silloin, kun puhutaan vihollisen voittamisesta ja kaupunkimme valloittamisesta Jumalalle, on Herran ylistys väkevä aseemme. *”Sinun muureillesi, Jerusalem, minä asetan vartijat; älkööt he milloinkaan vaietko, ei päivällä eikä yöllä. Te, jotka ylistätte Herraa, älkää itsellenne lepoa suoko. Älkää antako hänelle lepoa, ennenkuin hän on asettanut ennallensa Jerusalemin, tehnyt sen ylistykseksi maassa”* (Jes. 62:6–7).

Voiton julistukseen ja ylistykseen liittyy olennaisesti ilo. Kun ajattelemme Jumalamme suuruutta ja ylistämme sitä laulaen ja soittaen, sydämemme täyttyy ilolla. Kuinka suuri onkaan Jumalamme! Ja kuinka suuri pelastus, jonka Hän on meille antanut!

Täytymme ilolla, voiton varmuudella ja uskolla. Nämä ovat kaikki erittäin tärkeitä taistellesamme kaupunkiemme ja kansojemme puolesta. Tarvitsemme kestävyyttä ja uskoa, ja meitä auttaa ilo ja toiveikkaus. Ylistys on myös avuksi meille itsellemme, sillä se tekee sydämen iloiseksi. Sanassa sanotaan: *”Ilo Herrassa on teidän väkevyytenne!”* (Neh. 8:10). Voiton julistuksella on merkitystä hengellisessä sodankäynnissä. Jeesus kävi aina vihollista vastaan kirjoituksilla, Jumalan Sanalla. Kun julistamme Jumalan Sanan totuutta Jeesuksen Kristuksen voitosta Golgatan ristillä ja ylönousemuksessa, käymme sielunvihollisen valheita vastaan ja saamme sen vapisemaan ja väistymään. Efesolaiskirjeessä kehoitetaan seurakuntaa julistamaan henkivalloille Jumalan Sanan totuuksia, *”että Jumalan moninainen viisaus seurakunnan kautta nyt tulisi taivaallisten hallitusten ja valtojen tietoon”* (Ef. 3:10).

TANSSI YLISTYKSEN MUOTONA

Ps. 149: *”Halleluja! Veisatkaa Herralle uusi virsi: ylistysvirsi hänelle hurskasten seurakunnassa. Iloitkoon Israel tekijästensä, Siionin lapset riemuitkoot kuninkaastaan. Ylistäkööt he karkeloiden hänen nimeänsä, soittakoot hänelle kiitosta vaskirummuilla ja kanteleilla. Sillä Herra on mielistynyt kansaansa, hän kaunistaa nöyrät pelastuksella. Iloitkoot hurskaat, veisaten hänen kunniaansa, riemuitkoot he vuoteissansa. Jumalan ylistys on heidän suussansa, ja heidän kädessään kaksiteräinen miekka, että he kostaisivat pakanoille, kurittaisivat kansakuntia, panisivat kahleisiin heidän kuninkaansa ja jalkarautoihin heidän ylhäisensä ja täyttäisivät heissä tuomion, joka on kirjoitettu. Tämä on kaikkien hänen hurskaittensa kunnia. Halleluja!”*

Tästä raamatunkohdasta näemme selvästi, että Sana kehottaa meitä ylistämään Hänen nimeänsä karkeloiden eli tanssien!

Kun sydämemme täyttyy rakkaudella ja kiitoksella Herraamme kohtaan emmekä osaa sanoin ilmaista vapauden tuntua, jota koemme saatuamme Jumalalta syntimme anteeksi ja päästyämme iankaikkisesta rangaistuksesta ja kadotuksesta, kiitos ja ylistys valtaa meidät sellaisella voimalla, ettemme voi enää olla paikoillamme, vaan ilmaisemme tämän kaiken paitsi hengellämme, myös sielullamme ja ruumiillamme. Tanssi Jumalan ylistyksessä on väärinymmärretyimpiä asioita uskovien keskuudessa. Lihalliset näkevät asian lihallisesti ja sielulliset sielullisesti, mutta hengelliset hengellisesti. Se, miten näet asian, paljastaa oman sydämesi.

Daavid oli Jumalan sydämen mukainen mies. Iloitessaan sydämestään Jumalastaan ja siitä, että Israel sai jälleen Jumalan arkin ja läsnäolon keskuuteensa, hän tanssi kaikin voimin Herran edessä. Hänen vaimonsa Miikal, Saulin tytär, ei kuitenkaan käsittänyt eikä nähnyt tätä asiaa totuudessa ja oikein, vaan oman sydämensä pimeydessä arvosteli kuningasta. Näin tehdessään hän ei arvostellut pelkästään Daavidia, vaan Daavidin rakkaudenosoitusta Jumalalle ja tuli näin koskeneeksi pyhään, Jumalalle rakkaaseen asiaan. Sen vuoksi Miikal jäi lapsettomaksi koko loppuiäkseen.

Tanssi on kokonaisvaltaisen antautumisen osoitus. Palvonnassa tanssi saattaa olla henkeäsalpaavan kaunista. Vihollinen ei voi sietää sitä, että antaudumme näin ylistämään ja palvomaan elävää Jumalaa. Tanssi vapauttaakin nopeasti kokouksen vihollisen hengistä; ne eivät yksinkertaisesti kestä tällaista Jumalan ylistämistä. Varsinkin uskonnolliset henkivallat joutuvat suorastaan paniikin valtaan. Vihollinen pyrkiikin kaikin tavoin estämään uskovia antamasta ruumistaan ylistykseen ja palvontaan, koska se voisi johtaa yhä suurempaan vapautumiseen Pyhässä Hengessä, jopa ylistyskarkeloon asti! Älkäämme olko tietämättömiä sielunvihollisen juonista ja keinoista estää Pyhän Hengen vapautta uskovien kokoontumisissa. Meidän tulee antaa myös ruumiimme pyhäksi, eläväksi uhriksi Jumalamme palveluksessa: *”Niin minä Jumalan armahtavan laupeuden kautta kehoitan teitä, veljet, antamaan ruumiinne eläväksi, pyhäksi, Jumalalle otolliseksi uhriksi; tämä on teidän järjellinen jumalanpalveluksenne”* (Room. 12:1).

Nämä sanat tarkoittavat sitä, ettemme ole itsemme omat, vaan myös ruumiimme kuuluu Herralle. Ylistyksessä ja palvonnassa Pyhä Henki vaikuttaa meissä liikkumisen ja tanssimisen, kun antaudumme Hänelle. Hänen voitelunsa vaikuttaa meissä ja opettaa meitä.

Tanssi on myös voimakas voiton julistus. Raamattu kutsuukin tanssia myös asekarkeloksi: *”Palaja, palaja suulemitar! Palaja, palaja, ihailaksemme sinua!”* *’Mitä ihaillette suulemittaressa, katselette hänen asekarkelossaan?’* (Kork. V. 7:1). Profeetta Mirjam tanssi voitontanssin tamburiinia soittaen, kun Jumala oli kuljettanut Israelin Punaisenmeren halki: *”Ja naisprofeetta Mirjam, Aaronin sisar, otti vaskirummun käteensä, ja kaikki naiset seurasivat häntä vaskirumpuja lyöden ja karkeloiden. Ja Mirjam viritti heille virren: ’Veisatkaa Herralle, sillä hän on ylen korkea, hevoset ja miehet hän mereen syöksi’*” (2. Moos. 15:20–21).

Meillä, Kristuksen morsiamella, on totisesti aihetta ylistää tanssilla ja karkelolla ja kaikella, mitä meissä on, synnin ja kuoleman Voittajaa, Ylkäämme, Herraa Jeesusta Kristusta, Jumalan Poikaa. Olemme saaneet syntimme anteeksi, ja Hän on täyttänyt kaiken puolestamme, niin että olemme sekä vanhurskautetut että kirkastetut (Room. 8:30). Hän on myös voittanut kaikki pimeyden vallat sekä kaupungissamme että maassamme ja vielä maanosassammekin. Meillä on todellakin syytä ylistää ja kiittää Häntä koko sydämeistämme, mielestämme ja voimastamme.

Herra armahtakoon meidät vapaiksi penseydestä, epäuskosta, vihasta, uskonnollisuudesta ja ylpeydestä. Kuinka voimme vapauttaa kaupunkimme tai maamme, jos suostumme yhä olemaan samojen henkivaltojen alaisuudessa ja tottelemaan niitä mieluummin kuin elävää Jumalaa? Vapauteen Kristus meidät vapautti! Herra sanoi minulle kerran: ”Päivi, parasta mitä voit tehdä, on ylistää Minua!” Uskon täysin, että näin todella on, ja haluankin antautua siihen koko sydämeistäni. En pelkää sitä, että kaikki näkevät, kuinka rakastan Häntä ja olen Hänelle kiitollinen. Särkekäämme se nardusvoidepullo, joka meillä on, ja vuodattakaamme tuo kallis rakkauden öljy Hänen ylleen, niin että koko huone tuoksuu.